سىن كەيلۇن

يىرتىلغان نىقاب

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

سىن كەيلۇن

يىرتىلغان نىقاب

تەرجىمە قىلغۇچى : ئىلدانە ئابدۇرېھىم

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

初恋情人/岑凯伦著;伊丽达娜译. —乌鲁木齐:新疆人民出版社,2003.12 (2007.10 重印)

本书根据花城出版社 1997 年 12 月第 2 版,1997 年 12 月第 1 次印刷本翻译出版。

ISBN 978—7—228—08489—0

Ⅰ.初… Ⅱ.①岑…②伊… Ⅲ.长篇小说—中国—当代—维吾尔语(中国少数民族语言) Ⅳ. I247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2003)第 112819 号

责任编辑	依明江・艾木都拉
责任校对	古丽夏尔・尼格买提
出版发行	新疆人民出版社
地　　址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
电　　话	0991—2827472
邮　　编	830001
经　　销	新疆维吾尔自治区新华书店
印　　刷	新疆新华印刷二厂
开　　本	880×1230 毫米　1/32
印　　张	10.25
版　　次	2003 年 12 月第 1 版
印　　次	2007 年 10 月第 2 次印刷
印　　数	30001—6000 册
定　　价	15.50 元

بۇ كىتاب گۈلزار نەشرىياتىنىڭ 1997 - يىل 12 - ئاي 2 - نەشرى، 1997 - يىل 12 - ئاي 1 - باسمىسىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

يىرتىلغان نىقاب

ئاپتورى: سىن كەيلۇن
تەرجىمە قىلغۇچى: ئىلدانە ئابدۇرېھىم
مەسئۇل مۇھەررىرى: ئىمىنجان ھەمدۇللا
مەسئۇل كوررېكتورى: گۈلشەھەر نىغمەت
نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى
ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر
تېلېفون: 0991—2827472
پوچتا نومۇرى: 830001
ساتقۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى
باسقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتى
فورماتى: 880×1230 مىللىمېتىر، 1/32
باسما تاۋىقى: 10.25
نەشرى: 2003 - يىلى 12 - ئاي 1 - نەشرى
باسمىسى: 2007 - يىلى 10 - ئاي 2 - باسمىسى
تىراژى: 3001—6000
كىتاب نومۇرى: ISBN 978—7—228—08489—0
باھاسى: 15.50 يۈەن

1

دائىم ئايروپىلاندا سەپەر قىلىدىغان كىشىلەر ئۇچۇن يۇك ـ تاق ئېلىش ئەڭ ئاۋارىچىلىك.

ئايرودرومدا ئايلانما شەكىللىك يۇك ـ تاق ئېلىش ئورنىدىن يۇك ـ تاق ئېلىش تولىمۇ ئاۋارىچىلىك! ئۇ يەردە بەزىدە 10～15 مىنۇت ساقلايدىغان گەپ،- ئايلىنىۋاتقان يۇك ـ تاقلار ئىچىدىن يۇك ـ تاقلىرىڭىزنى تونۇۋالغۇچە كۆزلىرىڭىز ئالىچەكمەن بولۇپ كېتىدۇ، بەزىدە تېخى باشنىمۇ قايدۇرۇۋېتىدۇ.

سۇڭ جېن يۇك ـ تاق ھارۋىسىنى ئىتتىرىپ كېتىۋېتىپ، ئالدىدا بىر قىزنىڭ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردى، ئۇنىڭ ئۇ قىزغا شۇنداق ياردەملەشكۇسى كەلدى، قىزنىڭ قىزىل چامادىنى يەنە بىر تەرەپكە ئايلىنىپ كېتىپ قالدى.

سۇڭ جېن ھارۋىسىنى ئىتتىرىپ كەلگەندە، قىز ئەدەپ بىلەن يېنىچە تۇرۇپ، ئۇنىڭغا ئورۇن چىقىرىپ بەردى.

— چامادىنىڭىز كەلگەندە مەن ئېلىپ بېرەي، — دېدى سۇڭ جېن.

— رەھمەت! — دېدى قىز ناز بىلەن.

سۇڭ جېن ئىختىيارسىز قىزغا قارىدى، ئۇ 22～23 ياشلاردىكى بەكمۇ چىرايلىق، بەدىنى تولغان، كۆزنىڭ يېغىنى يېگۈدەك قىز ئىدى.

ئەگەر ئۇنىڭ ئۇ يېقىدا تۇرغىنى ياشنىپ قالغان ئايال بولماي ئەر بولغان بولسا، ئۇ چامادىنىنى ئاللىقاچان ئېلىپ بولغان بولاتتى.

سۇڭ جېن ئۆزىنىڭ چامادىنىنى ئېلىپ بولۇشىغا قىزنىڭ قىزىل چامادىنىمۇ تۆشۈكتىن چىقتى، ئۇ ئېڭىشىپ چامادانىنى ئېلىپ، قىزنىڭ يۇك ھارۋىسى يوقلۇقىنى بايقاپ، قىزىل

此为试读，需要完整PDF请访问： www.ertongbook.com

چامادانىنىمۇ ئۆزىنىڭ ھارۋىسىغا سالدى.

سىرتتا «تاكسى بېكىتى» ، «ماشىنا توختىتىش ئورنى» ··· دەپ يېزىلغان تاختايلار كۆزگە چېلىقتى.

— ئۆيۈمدىكىلەر مېنى ئەكېلىشكە شوپۇرنى ئەۋەتىپتۇ، — دېدى سۇڭ جېن.

— ئەسلىي ئاپام ـ دادىلار ئالدىمغا چىقماقچىدى، مەن بىر نۆۋەت ئالدىدىكى ئايروپىلاندا كېلىپ قالدىم، ئۇلار تېخى ئۆيدىن چىقمىدى، ئۇلارنى ساقلىماي تاكسىدا كېتىۋېرەي، — دېدى قىز.

— ئالدىمغا ماشىنا چىققاندىكىن، خالىسىڭىز ئۆيىڭىزگە ئاپىرىپ قوياي!

— بولىدۇ، يوك ـ تاقلار بىلەن تاكسىغا چىقىشمۇ ئاۋارىچىلىك، — دېدى قىز كۈلۈپ تۇرۇپ، — سىزنى ئاۋارە قىلىدىغان بولدۇم!

ئۇلار ئىشىكتىن چىقىشىغا، ئادەملەر توپى ئارىسىدىن بىرى چىقىپ كەلدى:

— بەگزادە!

سۇڭ جېن يوك ـ تاقلارنى ئۇنىڭغا بەردى، ئۇلار بىرلىكتە ماشىنا توختىتىش ئورنىغا كەلدى.

— ئۆيىڭىز بىزنىڭكىگە يىراق ئەمەسكەن، يولىمىز بىر ئىكەن، — دېدى سۇڭ جېن قىزنىڭ ئادرېسىنى بىلگەندىن كېيىن.

— بۈگۈن سىزنى تازا ئاۋارە قىلدىم، چامادىنىمنى ئېلىشىپ بەرگىنىڭىزنى ئاز دەپ، ئۆيۈمگە ئاپارغۇزۇۋاتىمەن، سىزگە قانداق رەھمەت ئېيتسام بولار؟

— تۇزۇت قىلماڭ، قولىمىزدىن كېلىدىغان ئىشقۇ.

— ھېچبولمىغاندا، چايغا تەكلىپ قىلىشىم كېرەكقۇ.

— چېيىڭىزنى باشقا بىر كۈنى ئىچەي.

قىز قول سومكىسىدىن قەغەز ئېلىپ، قاش قەلىمى بىلەن بىرنېمىلەرنى يېزىپ سۇڭ جېنغا بەردى.

— خوۋا جىڭجىڭ خېنىم! — دېدى سۇڭ جېن. ئۇ شوپۇردىن

بىر كارتوچكىنى ئېلىپ، ئۆزىنىڭ ئىسمىنى يازدى، — بۇ دادامنىڭ نام ـ ئەمەل كارتوچكىسى، مۇشۇ نومۇرغا تېلېفون قىلسىڭىزلا مېنى تاپالايسىز.

— سۇڭ ئەپەندى، — دېدى قىز كارتوچكىنى قولىغا ئېلىپ، — ئائىلىڭىزدىكىلەرنى كۆرگىلى كەلگەن ئوخشىمامسىز؟

— ئوقۇشۇمنى تاماملاپ، دادامنىڭ ئىشلىرىنى قولۇمغا ئالاي دەپ كەلدىم، سىزچۇ؟

— دەم ئېلىشقا كەلدىم، — خۇا جىڭجىڭ قوشۇمىسىنى تۈردى، — كەتمىسەممۇ بولىدۇ.

ماشىنا خۇا جىڭمىنىڭ ئىشىكى ئالدىغا كەلدى، سۇڭ جېن شوپۇرنى ئۇنىڭ يۈك ـ تاقلىرىنى ئىشىك ئالدىغا ئاپىرىپ بېرىشكە بۇيرۇدى، خۇا جىڭجىڭ ئىشىك قوڭغۇرىقىنى باسقاندا، شوپۇر ماشىنىنى ھەيدەپ ماڭدى. خۇا جىڭجىڭ ئۇنىڭ ماشىنىسى يىراقلاپ كەتكۈچە قاراپ تۇردى...

سۇڭ ئائىلىسىدىكىلەر خۇشاللىقتا چۆمگەنىدى.

سۇڭ ئەپەندى خانىمى بىلەن دەھلىزدە ئوغلىنى كۈتۈپ ئولتۇراتتى.

جېن ھاما كىرىپ ـ چىقىپ، بىرنېمىلەر بىلەن ئاۋارە ئىدى.

ھەممىدىن جىددىيلەشكىنى جۇاڭ مەنسى ئىدى. ئۇ ئۇچىسىغا سېرىق ئەتىرگۈل چۈشۈرۈلگەن چىت كۆڭلەك كىيگەن، يەلكىسىگە يېيىلغان چاچلىرىنى بىردەم ـ بىردەم تۈزەشتۈرۈپ، پات ـ پات سائىتىگە قاراپ قوياتتى.

— بەگزادە كەلدى! — جېن ھامىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ جۇاڭ مەنسى چۈشىدىكى ئاشىقى بىلەن كۆرۈشۈشكە ئالدىراپ، يۈگۈرۈپ چىقتى.

— سۇڭ جېن ئاكا!

ئۇنىڭ بۇ نەۋرە ئاكىسى ئېگىز بوي، بەئەينى ئۆلچەملىك

تەنھەرىكەتچىنىڭ ئۆزى ئىدى. ئۇ سوقىچاق يۈزلۈك، تېرىسى قىزغۇچ قارا، كۆزلىرى نۇرلۇق. قاڭشارلىق، ئاپئاق، رەتلىك چىشلىرى كالپۇكى ئارىسىدىن كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئۇنىڭ تۇرقىدىن مىجەزى ئوچۇق، قامەتلىك، قۇسۇرسىز ئەركەكلىكى بىلىنىپ تۇراتتى.

— مانتا؟ — سۇڭ جېنىڭ كۆزلىرى تېخىمۇ نۇرلىنىپ كەتتى، جۇاڭ مەنسى كىچىك ۋاقتىدا سىمىز ھەم ئاپئاق قىز بولغاچقا، سۇڭ جېن ئۇنىڭ ئىسمىدىكى «مەن» ھەرپىنى ئېلىپ، «مانتا» دەپ ئاتىۋالغانىدى.

— ئىككى يىل كۆرمىسەم، ئاجايىپ نازاكەتلىك قىز بولۇپ كېتىپسىزغۇ؟ بويىڭىز ئۆسۈپ، مەن بىلەن بوي تالاشقۇدەك بولۇپ قاپسىز، — دېدى سۇڭ جېن ئۇنىڭ مۈرىسىدىن تۇتۇپ، — باشقىلارنىڭ قىزلار 18 ياشقا كىرگۈچە يىلدا بىر خىل ئۆزگىرىدۇ، دېگىنى بىكار ئەمەسكەن جۇمۇ، قانچىگە كىردىڭىز؟

— 17 ياشقا كىردىم، يازلىق تەتىلدىن كېيىن تولۇق ئوتتۇرىنىڭ 3 - يىللىقىغا چىقىمەن.

— يەنە بىر يىلدا باشقىچە بولۇپ كېتىدىكەنسىز - دە، 18 ياشقا كىرگەندە، يىگىتلەرنىڭ كۆزىدىن ئوت چىقىرىۋەتكۈدەك ساھىبجامال بولۇپ كەتكۈدەكسىز!

جۇاڭ مەنسىنىڭ مەڭزى ئوت ئالدى.

— سۇڭ جېن! — سۇڭ خانىم چىقىپ، ئوغلىنى كۆرۈپ، خۇشاللىقىنى باسالماي قالدى. ئۆتكەن يىلى سۇڭ ئەپەندى ئوغلىنى كۆرگىلى بارغاندا، سۇڭ خانىمنىڭ سالامەتلىكى يار بەرمىگەنىدى، ئۇنىڭ ئوغلىنى كۆرمىگىنىگە ئىككى يىل بولدى، — سەن مۇشۇ ساھىبجامال بىلەن بولۇپ كەتتىڭغۇ، ئاپاڭ بىلەن كارىڭ يوقمۇ!

— ئاپا، قانداق ئەھۋالىڭىز؟ — سۇڭ جېن ئاپىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ يۈزىگە سۆيدى، — سىز دېگەن چوڭ ساھىبجامال، نېمىدەپ سىز بىلەن كارىم بولمىغۇدەك؟

— هوي گەپتان! — سوۋى خانىم كۈلۈپ تۇرۇپ ئوغلىنى ئۈرۈپ قويدى.

— ماڭا قاراڭا، ئاپا، ئورۇقلىدىڭىزمۇ كۆرۈپ باقاي؟ ۋاھ، يەنىلا شۇنداق تولۇپ تۇرۇپسىز، بىر تال قورۇقمۇ يوق! — دېدى سوۋى جېن ئاپىسىنىڭ يۈزىنى سىلاپ، — دادا! سىز بۇ بايلىقنى تېخىمۇ ئەتىۋارلاپ ساقلاڭ جۇمۇ، ئاپامنىڭ 50 ياشلىق ئەرلەرنى جەلپ قىلالىغۇچىلىكى بار ئىكەن.

— ماۋۇ بالىنى، ماۋۇ بالىنى قارىمامدىغان، بەكلا ئاشۇرۇۋەتتىڭغۇ! — سوۋى خانىم ئۇنى تىللىغاندەك قىلغىنى بىلەن كۆڭلى ئېچىلىپ قالغانىدى.

— ئۇنى راستتىنلا ئالىدىغانلار بارمىكەن؟ ئالىدىغانلار بولسا، ئۇنىڭغا قوشۇپ بەش مىليون سوم بېرىمەن! شۇنداق قىلمىسام، ئۇ ئەتىدىن ـ كەچكىچە كوتۇلداپ قۇلاق مېڭەمنى يەپ كەتكۈدەك، ئاندىن ئۆزۈم 29 ياشلىق قىزدىن بىرنى ئالىمەن!

— قېرىغاندا چېنىۋاتامدىم؟ مەندىن راستتىنلا بىزار بولغان ئوخشىمامسىز؟

— ھەي، بولدى، تىللىسىڭىز تىللاڭ، ئۇرماڭ جۇمۇ...

سوۋى جېن ئاپىسىنى دادىسىغا تاپشۇرۇپ بېرىپ، جىن ھامىسىغا ئېسىلدى:

— جىن ھاما، سىزنى بەك سېغىندىم جۇمۇ...

— مېنىمۇ ئىككى يىل كۆرمىسەم چىرايلىق بولۇپ كېتىپسىز، بىر تالمۇ قورۇق چۈشمەپتۇ، دېمەك يەنە، — جىن ھاما سوۋى جېننىڭ ئىنىكئانىسى بولغاچقا، ئائىلىدە يۇقىرى ئورۇندا تۇراتتى، ئۇ سوۋى جېننى سوۋى ئەپەندى، سوۋى خانىملاردىنمۇ بەتتەر ياخشى كۆرەتتى، — يۈزۈمدىكى ئارتۇق تېرىدىن بىر جۈپ ئاياغ ۋە بىر سومكا تىككىلى بولىدۇ، قېرىدىم، 47 ياشقا كىردىم! مەن ئاپىڭىزدىنمۇ چوڭ.

— قېرىمىدىڭىز، كىم سىزنى قېرى دەيدۇ، — سوۋى جېن ئۇنى قۇچاقلىدى، — سىزنىڭ توي قىلىپ، يەنە ئىككى ئوغۇل

تۇغقۇچىلىكىڭىز بار.

— تويى قىلىمەن؟ — جىن هاما ئۇنىڭغا چەكچەيدى، — يەنە بالا تۇغىمەن؟

— سىز بۇرۇن، خىجىل بولمايمەن، 49 ياشقىچە تۇغىمەن دەيتتىڭىزغۇ. 49 ياشقا كىرىدىغىنىڭىزغا يەنە ئىككى يىل بار ئەمەسمۇ؟

— مەن بىلەنمۇ ئېيتىشىۋاتامسىز؟ هەي سىزنى! — جىن هامىنىڭ يۈزلىرى قىزىرىپ، سۇڭ جېننى ئۇرۇپ قويدى، — ئەدىپىڭىزنى خانىم بەرسۇن، سىزنىڭ!

— بۇ شەيتان بىلەن ئېيتىشماڭ، ئۇنىڭ ساراڭلىقى تۇتسا، سىز بىلەن بىر كۈن ئېيتىشىدۇ.

— ئوغلۇم سىلەرنى كۈلدۈرىمەن دەپ شۇنداق قىلىۋاتىدۇ، ئۇنى سىلەر يا چۈشەنمىدىڭلار، — دېدى سۇڭ ئەپەندى، — بۇ ئائىلىنىڭ جىمىپ كەتكىنىگە ئىككى يىل بولدى، ئوغلۇممۇ سىلەرنىڭ كۆڭلۈڭلارنى ئاچىمەن دەپ شۇنداق قىلىۋاتىدۇ.

— بەگزادە، — دېدى جىن هاما ئۇنىڭ كۆڭلىكىنىڭ ئېتىكىنى تارتىپ، — ئاۋۋال يۇيۇنۇۋالامسىز ياكى تاماق يەمسىز؟

— ئاۋۋال يۇيۇنۇۋالاي!

— مەن سىز بىلەن ئۇستىگە بىللە چىقاي، — دېدى جۇاڭ مەنسى.

— نېمىدېگەن ئەتراپلىق ئورۇنلاشتۇرۇش بۇ! — سۇڭ جېن ئۇنىڭ مۈرىسىدىن تۇتتى، ئۇلار بىرلىكتە پەلەمپەيدىن چىقتى، — مېنى ئېزىپ قالمىسۇن دەۋاتامسىز؟

— چوقۇم ئېزىپ قالىسىز! هۇجرىڭىزنى قايتىدىن بېزىدۇق، هەتتا ئىشىكلىرىنىمۇ ئالماشتۇرۇۋەتتۇق.

سۇڭ جېن مۇنچىدىن چىقىپ كىيىملىرىنى ئالماشتۇرۇپ، تاماق شىرەسىگە كەلدى، ئۇ جىن هاما قورۇغان گۇاڭدۇڭ قورۇمىلىرىنى ئاغزى ـ ئاغزىغا تەگمەي ماختاپ كەتتى.

— سەن بىر ئايلىق دەم ئېلىشقا كەلگەندىكەن، ئالدى بىلەن

ئۇرۇق ـ تۇغقان، دوست ـ بۇرادەرلىرىڭ، ساۋاقداشلىرىڭ بىلەن كۆرۈشۈپ كەل، مەنسىلارغىمۇ تەتىل، سەن بىلەن بىرگە ئوينىسۇن، — دېدى سۇڭ ئەپەندى.

جۇاڭ مەنسى بۇنى ئاڭلاپ ئىنتايىن خۇشال بولدى، ئۇ ئەمدى سۇڭ جېن بىلەن بىرگە يۇرەلەيدۇ، ئۇلارنىڭ كۆرۈشمىگىنىگە ئىككى يىل بولغان، ئۇ مۇشۇ كۈننىڭ كېلىشىنى تەقەززالىق بىلەن كۈتكەنىدى.

— بۇ يەردە ئىككى يىلدىن بېرى قانداق ئۆزگىرىشلەر بولدى؟ دېڭىز ـ ئوكيان باغچىسى، مۇزىكىلىق فونتانلارنى كۆردۈم، قارىغاندا، 97 ـ يىللىق كۆرگەزمىدە ئۆزگىرىش بولىدىغان ئوخشايدۇ.

— ئۇرۇق ـ تۇغقان، دوست ـ بۇرادەرلىرىڭ بىلەن هامان كۆرۈشىسەڭ بولمايدۇ. بەزى تۇغقانلار بىلەن چەت ئەلگە چىقىپ كەتكەنچە كۆرۈشمىگىنىڭگە توپتوغرا سەككىز يىل بولدى. ئۇ چاغدا بويۇڭ پاكار ئىدى.

— ئۇ ئوڭاي ئىشقۇ، بارلىق دوستلار، تۇغقانلارنى ئۆيگە تاماقـقا تەكلىپ قىلساق هەممىسى بىلەن كۆرۈشەلەيمەن ئەمەسمۇ، — سۇڭ جېن قورساققا بەك ئامراق ئىدى، شۇ تاپتا مەززە قىلىپ تاماقلىنىۋاتاتتى، — بۇ يىل 26 ياشقا كىرىپتىمەن، تېخى ئۆيلەنمىدىم، بوي ئېگىزلىكىم بىر مېتىر سەكسەن، ئېغىرلىقىم 170 قاداق ··· دەپ هەممىنى ئېلان قىلىمەن. بىر كۈندە دوكلات قىلىپ بولىمەن، ماتېرىيالىم تولۇق.

— سۇڭ جېن! دېمىسەڭ ئۇنتۇپ قالىدىكەنمەن، بۇ يىل 26 ياشقا كىرىپسەن، قىز دوستۇڭنى نېمىشقا كۆرمەيمىز! — بۇ سۇڭ خانىم ئەڭ كۆڭۈل بۆلىدىغان ئىش ئىدى.

— مەن ئوقۇشقا چىقتىم، قىز تاللىغىلى چىقمىدىم، مانا ئىقتىسادشۇناسلىقتا دوكتورلۇق ئۇنۋانىنى ئېلىپ قايتتىمغۇ؟

— قىزلار مېنى ياخشى كۆرمەيدىكەن دېسەڭ هەرگىز ئىشەنمەيمەن.

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

— خانىم، توغرا دەيسىز، — دېدى سۇلۇك ئەپەندى، — سۇلۇك ئائىلىسىدىكى ئەرلەرنىڭ ئەۋلادتىن ئەۋلادقىچە داڭقى بار، ئۇلارنىڭ ھەممىسى كېلىشكەن، جەلپكار ئەرلەر.

— كىم قىزلار مېنى ياخشى كۆرمەيدۇ دەيدۇ، بىراق ئاپام بىلەن جىن هامام ماڭا: «ئالۋاستى خوتۇننى ئەگەشتۈرۈپ كەلمە» دەپ قايتا ـ قايتا جېكىلىگەنىدى. شۇنداققۇ؟

— جۇڭگولۇق بىرەر قىز چىقمىدىمۇ؟

— چىقتى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى سەتلەر! ئاپامنىڭ چىرايىنىڭ ئوندىن بىرىمۇ يوق، ئۇلارنىڭ ھەممىسى مەنسىنىڭ كىچىك ۋاقتىدىكىدىنمۇ دوغىلاق قىزلار!

— نەۋرە سىڭلىڭ ياش ھەم چىرايلىق، قارىغىنا ئۇنىڭغا، چاچلىرى ئۇزۇن، كۆزى يوغان، تېرىسى ئاپئاق، ئاغزى كىچىك، نازۇك، لاتاپەتلىك، سىلەر ئوغۇللار مۇشۇنداق قىزلارنى ياخشى كۆرىسىلەرغۇ؟ — جىن ھاما جۇاڭ مەنسىنىڭ ئىنىكئانىسى بولمىغىنى بىلەن كىچىكىدىن بېقىپ چوڭ قىلغانىدى. ئۇ سۇلۇك جېنغىمۇ، جۇاڭ مەنسىگىمۇ ئامراق ئىدى.

— راست، راست! جىن ھاما، ئالتە ياش ۋاقتىمدا سىز مەندىن، چوڭ بولغاندا قانداق خوتۇن ئالىسەن، دەپ سورىغاندا، سىزگە، ئورۇق، ئۇزۇن چاچ، كۆزلىرى يوغان، ئاپئاق قىز ئالىمەن، دېگەنىدىم. مەن ئوقۇشقا مېڭىشتىن بىر كۈن بۇرۇن كەچتە سىز مەندىن يەنە شۇنداق سورىغانىدىڭىز، مەن يەنە شۇ جاۋابنى بەرگەن، بۇلارنى ئۇنتۇپ قالمىدىم.

— سىز ئالتە ياشتىن 17 ياشقا كىرگۈچە، ماڭا نەۋرە سىڭلىڭىزنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىڭىزنى ئېيتقانىدىڭىزغۇ؟

خىجىل بولغىنىدىن جۇاڭ مەنسىنىڭ بېشى ساڭگىلاپ كەتتى.

سۇلۇك ئەپەندى بىلەن سۇلۇك خانىم بىر ـ بىرىگە قاراشتى.

— ۋوي! ئەسلىدە جۇاڭ مەنسىگە بۇرۇنلا كۆزۈڭ چۈشۈپتىكەن ـــ دە؟ ئىششىمىز پۈتۈپتۇغۇ؟ قوش تۇغقان بولغۇدەكمىز!

— ھامما! — دېدى جۇاڭ مەنسى تۆۋەن ئاۋازدا.

— ياق، ياق، خاتا چۈشىنىپ قالدىڭلار، بۇ ئىشتا كىچىك قىزنى قورقۇتۇۋەتمەڭلار، — سۇڭ جىن ئالدىراپ چۈشەندۈردى، — مەنسى كىچىك ۋاقتىدا سىمىز ئىدىغۇ، مەن ئەزەلدىن ئورۇق قىزلارنى ياخشى كۆرمەن دەيتتىم، قانداقىسىگە ئۇنى دەيمەن؟

— نەۋرە سىڭلىڭ ھازىر نازاكەتلىك، ئورۇقمۇ ئەمەس، سىمىزمۇ ئەمەس، قارا، شۇنداق لاتاپەتلىك تۇرمامدۇ؟

— شۇنداق، شۇ چاغدا كۆزۈم كور بولۇپ قالغان ئوخشايدۇ، تولىمۇ ئەپسۇس، ئۇبدان پۇرسەتنى قولدىن بېرىپ قويۇپتىمەن!

— ھېلىمۇ كېچىكمىدىڭ! مەنسىنىڭ يىگىتى يوق، ئۇ بەك ياۋاش قىز! — دېدى سۇڭ ئەپەندى.

— كېچىكتىم، مەن 17 ياش چېغىمدا، ئۇ سەككىز ياشتا ئىدى، مەن شۇ چاغدىلا ئۇنى نەۋرە سىڭلىم دەپ بىلەتتىم.

— ھەي، خۇشاللىقىمىز بىردەمدىلا يوققا چىقتىمۇ نېمە؟ — دېدى سۇڭ ئەپەندى ئاغزىنى سۇرتۇپ، — مەن تېخى كېلىنىمنىڭ ئىشى بىر ئېغىز سۆز بىلەن بېكىتىلدى دەپ ئويلاپتىمەن. ئاپىسى، 50 ياشتا نەۋرىلىك بولۇش ئارزۇيىمىزنىڭ ئەمەلگە ئېشىشى قىيىنغا توختايدىغان ئوخشايدۇ.

— ھەي! — سۇڭ خانىم ئۇھ تارتتى، — قوش تۇغقان بولساق نېمىدېگەن ياخشى بولاتتى - ھە!

ئەمەلىيەتتە ھەممىدىن بەك ئۈمىدسىزلەنگىنى جۇاڭ مەنسى بولدى، ئۇنىڭ گېلىدىن تاماقمۇ ئۆتمىدى.

— مەنسى شۇنداق چىرايلىق چوڭ بولۇۋېتىپتۇ، ئۇ چوقۇم ئىنتايىن كېلىشكەن ئاق ئاتلىق شاھزادىلەرنى كۆڭلىگە پۈكۈپ يۈرگەن بولغىيتتى، مەن قانداقمۇ ئۇنىڭ لايىقى بولالايمەن؟ شۇنداقمۇ، سىڭلىم؟

جۇاڭ مەنسى گەپ قىلماي ئولتۇرۇپ كەتتى.

— بۇنىڭغا بىرنېمە دېمەك تەس، نىكاھ غايىب دەيدىغان گەپ

بار ئەمەسمۇ، بۇگۈن سىڭلىڭىز بولسا، كەلگۈسىدە ئۇنىڭغا ئۆيلىنەمسىز تېخى! — دېدى جىن هاما، — ئۇنىڭ ئۈستىگە بىرىڭلارنىڭ ئوغۇل دوستى، بىرىڭلارنىڭ قىز دوستى يوق ئىكەن، قازان بېشىدا بولساڭ، ئاغزىڭ ئاشقا بالدۇر تېگىدۇ، دەيدىغان گەپ بار، خانىم، قوش تۇغقان بولۇش پۇرستى يەنىلا خېلى يېقىن!

— مەنسى تېخى كىچىك، جىن هاما، ئۇنى خىجىل قىلماڭ، كىچىك قىزلارنىڭ يۈزى تۆۋەن كېلىدۇ، — دېدى سۇڭ جىن تاۋۇز يېگەچ.

— سۇڭ جىن، — دېدى سۇڭ ئەپەندى ئوغلىغا قاراپ، — قاچان ئىشقا چۈشەي دەۋاتىسەن؟

— ئەتە.

— ئەتە؟ — سۇڭ خانىم تولۇقلىۋەتتى، — قايتىپ كېلىپ بىرنەچچە كۈن دەم ئالمايلا ئىشلەپ كېتەمسەن؟

— مەن دېدىمغۇ، بۇ يەرگە دەم ئېلىشقا ئەمەس، دادامغا ياردەملەشكىلى كەلدىم، بۇنداق قىلسام دادامنىڭ سىزگە هەمراھ بولىدىغان ۋاقتى چىقىدىكەن، سىلەرمۇ دۇنيانى ئايلىنىش ئارزۇيۇڭلارغا يېتىسىلەر. ئاپا، سىزگە شۇنچە كۆڭۈل بۆلۈۋاتسام، مېنى ئازراقمۇ چۈشەنمەيدىكەنسىز.

— بىلىمەن، سەن بەك كۆيۈمچان، كىچىكىڭدىلا ۋاپادار بالا بولغانىدىڭ، — سۇڭ خانىم تەسىرلەنگىنىدىن سۇڭ جىننىڭ بېشىنى سىلىدى، — بىراق، مەنمۇ سېنىڭ جاپادا قېلىشىڭنى خالىمايمەن.

— خىزمەت قىلغاننىڭ نېمە جاپاسى بولسۇن، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەن تېخى ياش، ياشلار جاپادىن قاچسا بولمايدۇ، مېنىڭ ئەڭ جاپا تارتقان ۋاقتىم ئۆتۈپ كەتتى، — سۇڭ جىن تاۋۇزدىن يەنە بىر تىلىم كەستى، — مەن بۇرۇن مال دوختۇرى بولۇشنى ئويلايتتىم، يولۋاس، مولۇنلارنى داۋالاشنى ياخشى كۆرەتتىم، كېيىن تويۇقسىز ئىقتىسادشۇناس بولۇش نىيىتىگە كەلدىم، چۈنكى مەن يالغۇز ئوغۇل بولغاچقا، دادامنىڭ كەسپىگە ۋارىسلىق قىلىش

مەجبۇرىيىتىم بار ئىكەن.

— سەندەك ئوغلۇم بولغىنىدىن پەخىرلىنىمەن، — دېدى سۇڭ ئەپەندى ئورنىدىن تۇرۇپ سۇڭ جىيىنىڭ مۈرىسىدىن قۇچاقلاپ، — بولدۇ! ئەتە بىز بىرلىكتە شىركەتكە بارايلى.

تاماقتىن كېيىن دادا ـ بالا يەنە داۋاملىق خۇسۇسىي ئىشتىن ئومۇمىنىڭ ئىشلىرىغىچە پاراڭلىشىپ، ئاخىر پاراڭ تېمىسى تىجارەتكە يۆتكەلدى.

جۇاڭ مەنسى ھۇجرىسىغا كىرىپ تاپشۇرۇق ئىشلەيدىغانلىقىنى ئېيتتى، ئەمەلىيەتتە ئۇ نەۋرە ئاكىسىنىڭ كېلىدىغانلىقىنى ئاڭلاپ، تاپشۇرۇقلارنى بۇرۇنلا ئىشلەپ بولغانىدى.

مەنسى شىرەنىڭ ئالدىدا، سۇڭ جىيىن تۇنجى قېتىم يازلىق تەتىلدە قايتىپ كەلگەندە ئۇنىڭ بىلەن چۈشكەن سۈرىتىگە قاراپ ئولتۇردى، ئۇ چاغدا ئۇ ئون ياشقا كىرمىگەن ھەم سېمىز، ھەم دوغىلاق، بەئەينى توپتەك ئىدى، ئۇ سۈرەتنى چۆرۈۋەتتى، «ئۇنىڭ مېنى ياقتۇرمىغىنى بىكار ئەمەسكەن» دەپ ئويلىدى ئۇ.

ئۇ ئەمدى نېمىدىن ئۈمىد كۈتىدۇ؟ بىرنەچچە يىلدىن بېرى سۇڭ جىيىنى ياخشى كۆرۈپ يۈرگىنى بىكار بولدى. بىراق جىن ھامما، نىكاھ غايىب، دېدى ئەمەسمۇ، كىم بىلىدۇ، ئىككى ـ ئۈچ يىلدىن كېيىن سۇڭ جىيىن ئۇنى ياخشى كۆرۈپ قالامدۇ تېخى؟

ئۆلمىگەن جاندا ئۈمىد بار، كەلگۈسى چوقۇم گۈزەل بولىدۇ! بىرى ئىشىكنى چەكتى.

— ئىشىك ئوچۇق ... — دېدى مەنسى خۇشياقمىغاندەك.

سۇڭ جىيىن كىرىپ كېلىۋاتاتتى، مەنسى ئۇنىڭ ئاپئاق يۈزلۈك ئىتنى كۆتۈرۈپ كىرىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، يۈرىكى ئويناپ كەتتى.

— بايا سىزگە سوۋغات بېرىشنى ئۇنتۇپ قاپتىمەن، بۇنى ياخشى كۆرەمسىز؟ ئۇ ھاۋشىيالايدۇ، سەكرىيەلەيدۇ، قۇيرۇقىنى ئوينىتالايدۇ، ئۇ بەك ئوماق، سىز بىلەن بىرگە ياتسىمۇ بولىدۇ. مال ساتقۇچى، كىچىك قىزلارنىڭ ھەممىسى بۇنداق ئىتلارنى ياخشى كۆرىدۇ، دېگەنىدى.

— ياخشى كۆرىمەن! — مەنسى سۇڭ جېنىنىڭ قولىدىن ئىتتىنى ئالدى، — بىراق مەن كىچىك قىز بولمىسام!

— ھەقىقىي كىچىك قىزلارلا ئۆزىنىڭ كىچىكلىكىنى ئېتىراپ قىلمايدۇ، — سۇڭ جېن مەنسىنىڭ يۈزىگە ئۇرۇپ قويدى، — مېنىڭ نەزىرىمدە سىز مەڭگۈ مېنىڭ سىڭلىم. ۋاقىت بىر يەرگە بېرىپ قاپتۇ، ئۇخلاڭ!

— ئەتە مەكتەپكە بارمايمەن، ھازىر تەتىل.

— يازلىق تەتىل دېگەن ئەڭ ياخشى ۋاقىت، ساۋاقداشلىرىڭىز بىلەن تەتىلنى ئوبدان ئورۇنلاشتۇرۇپ، ئىككى ئاي قانغۇچە ئوينىۋالامسىز.

— بىراق مەن ...

— ياخشى چۈش كۆرۈڭ! مېنىڭ يازلىق تەتىل ئۆتكۈزىدىغان چاغلىرىم كەلمەسكە كەتتى، ئەتە مەن ئۈچۈن ئەڭ ئالدىراش بىر كۈن بولىدۇ!

سۇڭ جېن راستتىنلا باش چۆكۈرۈپ ئىشلەپ بەك ئالدىراش بولۇپ كەتتى، ھەر كۈنى دادىسى بىلەن بىللە خىزمەتكە بېرىپ بىللە قايتاتتى، قايتىپ كېلىپمۇ ئارام ئالماي ماتېرىيال كۆرەتتى ياكى ھەرقايسى شىركەتلەرنىڭ باشلىقلىرىنىڭ دوكلاتىنى ئاڭلايتتى، ئۇلاردىن يولىيورۇق ئاڭلايتتى ...

بىر كۈنى، كەچلىك تاماقتىن بۇرۇن تېلېفون جىرىڭلىدى، جۇاڭ مەنسى تېلېفوننىڭ يېنىدا ئولتۇراتتى، ئۇ تۇرۇپكىنى ئالدى:

— ۋەي! بۇ سۇڭ ئائىلىسى.

— سۇڭ جېن ئەپەندى تېلېفوننى ئالسا بوپتىكەن، — دېدى بىر قىز نازلىنىپ.

— سىز كىم بولىسىز؟ — مەنسى سەل جىددىيلەشتى. بۇ ناتونۇش ئاۋاز شىركەتتىكى ئايال خىزمەتچىلەرنىڭ ئاۋازىدەك قىلمايتتى.

— ئۇ ئۆيدە يوقمۇ؟

— ھە، بار، — مەنسى داۋاملىق سوراۋېرىشتىن خىجىل

بولدى، — سەل ساقلاپ تۇرۇڭ!

سۇڭ جېن مالىيە ئىقتىساد خەۋەرلىرىنى كۆرۈۋاتاتتى.

— سۇڭ جېن ئاكا، سىزگە تېلېفون! — دېدى ئۇ سۇڭ جېننىڭ قېشىغا كېلىپ.

— رەھمەت سىزگە! — سۇڭ جېن ئاخىرقى بىر خەۋەرنى كۆرۈپ بولۇپ تېلېفوننى ئالدى، — ۋەي؟ سىز كىم؟ ... ھە! ھە ... ئېسىمگە كەلدى ... ئۇنتۇپ قالىدىم، ئەلۋەتتە ئۇنتۇپ قالمايمەن ... بىراق يېقىندىن بېرى ئالدىراش بولۇپ كەتتىم ... قايتىپ كېلىپ ئەتىسىلا ئىشلەپ كەتتىم ... كەچۈرۈڭ، سىزگە تېلېفون قىلغۇزۇپتىمەن ...

جىن ھامما كىرىپ سۇڭ جېننىڭ تېلېفوندا سۆزلىشىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ مەنسىدىن ئاستا سورىدى:

— بەگزادە يەنە خىزمەت توغرۇلۇق سۆزلىشىۋاتامدۇ؟

— ئۇنداق ئەمەسقۇ دەيمەن، بىر قىز بىلەن سۆزلىشىۋاتىدۇ، قىز دوستى ياكى قىز ساۋاقدىشى بولسا كېرەك.

— جاۋ دىرېكتور كەپتىكەن، جىددىي ئىش بىلەن بەگزادىنى ئىزدەيدىكەن.

— بىراق ئۇ تېلېفوندا سۆزلىشىۋاتسا.

— جاۋ دىرېكتور، ھېلىلا بىر ھۆججەت تاپشۇرۇۋالدىم، بەگزادىگە لازىملىق ئىكەن ... دەيدۇ.

— كەچۈرۈڭ، سەل توختاپ تۇرۇڭ! — دېدى سۇڭ جېن قارشى تەرەپكە، ئاندىن جىن ھاممىدىن سورىدى، — جاۋ دىرېكتور كەلگەنمىدى؟

— ئۇ مېھمانخانىدا سىزنى ساقلاۋاتىدۇ، جىددىي ئىش بار دەيدۇ ...

— بىردەم ساقلاپ تۇرسۇن، ھازىرلا چىقىمەن، — ئۇ يەنە قارشى تەرەپكە گەپ قىلدى، — شىركەت خادىمى بىر پارچە فاكىس ئەكەپتۇ، مەن سىزگە باشقا بىر كۈنى تېلېفون قىلاي ... چوقۇم ... بىر - ئىككى كۈندىن كېيىن، يالغان گەپ ئەمەس،

此为试读,需要完整PDF请访问: www.ertongbook.com